

derunder om hvorvidt Dødsfaldet behørigt er godtgjort; det er da ganske naturligt, at ogsaa Afgørelsen heraf ud fra Forslagets særlige Formodningsregel henlægges til de samme Myndigheder. Internationalprivatrethligt bliver Følgen af, at Reglerne om Skifteværneting anvendes, at Forslaget vil omfatte Personer med Bopæl i Danmark eller med en saadan Tilknytning til Danmark, at de omfattes af Henvisningsreglen, men da omvendt uden Hensyn til, om de har sejlet med dansk eller fremmed Skib.

Mener Skifteretten ikke at turde statuere, at den anmeldte Person er død, jfr. Forbeholdet i Forslagets § 1 in fine, bør de interesserede Parter, Ægtefællen og de Personer, der vilde være aktuelt arveberettigede, have Adgang til at faa Afgørelsen prøvet af højere Ret ved Kære, der maa iværksettes efter Retsplejelovens almindelige Regler og med Iagttagelse af de der foreskrevne Frister. Antager omvendt Skifteretten, at den forsvundne i Medfør af Forslagets § 1 skal anses som død, har man fundet det rimeligt, at det offentlige i paakommende Tilfælde kan gribe ind til Værn for den borteblevnes Interesser, og der aabnes af den Grund, paa lignende Maade som i Ægteskabssager, Paatalemyndigheden (Statsadvokaten) Adgang til at intervenere ved Kære af Afgørelsen, ligesom Forslaget søger at sikre, at Betydningen af en saadan Indskriden ikke foregribes.

Til § 5.

Som allerede anført i Bemærkningerne til Forslagets § 1, skal Virkningerne af, at en Person i Medfør af Forslagets § 1, jfr. § 4, anses for død, i og for sig være de samme, som dem, der ellers knyttes til hans Død. Var han gift, bliver Ægteskabet saaledes at anse for ophørt, naar Skifterettens Kendelse foreligger, fra det i Forslagets § 3 omhandlede Tidspunkt. Den forsvundnes Hustru vil i enhver Henseende være at behandle som Enke, saaledes f. Eks. ogsaa med Hensyn til Krav paa Pension, Hædersgave, Understøttelse til eventuelle Børn efter Loven om offentlig Forsorg m. v., og saaledes at det principielt skulde staa hende frit for med Iagttagelse af Ægteskabslovgivningens almindelige Regler at gifte sig paany. Og heri gør det i og for sig ingen Forskel, hvis det senere viser sig, at den borteblevne dog er i Live.

Naar man desuagtet har ment i Forslagets § 5 at maatte fravige denne almindelige Ordning, forsaavidt som det forbydes den tilbageværende Ægtefælle at

indgaa nyt Ægteskab i det første Aar, hvor den andens Død er antaget med Hjemmel i Forslagets § 1, er Grunden hertil Ønsket om ikke ganske at præjudicere den Mulighed, at Ægtefællerne, saafremt den borteblevne viser sig at være i Live, kunde ønske at forny deres Ægteskab. Adgangen hertil søges derhos — ogsaa udover 1-Aars-Fristen — lettet gennem Bestemmelsen i Paragraffens andet Stykke, hvorefter en formelig Vielse kan undgaas, og Ægteskabet, hvis Parterne er enige om at ønske det, kan fornyes ved Justitsministerens Bestemmelse. Dette bliver for de aldeles enkeltstaaende Tilfælde, hvorom der alene kan blive Spørgsmaal, en ny Stiftelsesmaade for et Ægteskab, idet det ogsaa her maa fastholdes, at Parterne efter Skifterettens Kendelse ikke længere har været gift.

Til § 6.

De økonomiske Virkninger af Skifterettens Kendelse i Medfør af § 1, jfr. § 4, vil saavel for den borteblevne som for de efterladte ganske svare til Virkningerne af hans positivt beviste Død.

Er der en Ægtefælle, og er der Formuefællesskab, vil den paagældende saaledes kunne kræve Reglerne om uskiftet Bo i Lov Nr. 120 af 20. April 1926 bragt i Anvendelse, og saafremt der skiftes, vil Ægtefællen have Krav saavel paa Boslod som paa Arvelod, ligesom naturligvis Arvingerne i øvrigt, efter Loven eller efter Testamente, kan fordrø deres Lod ved den efter Skiftelovens almindelige Regler foretagne Bodeling.

Saafremt det imidlertid skulde vise sig, at den borteblevne er i Live, har man ikke ønsket at præjudicere hans økonomiske Stilling mere end højst nødvendigt og har derfor i Lighed med Forordning af 11. September 1839 § 14 hjemlet ham en Tilbagesøgningsret inden for et Tidsrum af 20 Aar; da det er „sin Formue“, han kan kræve tilbage, bliver der ikke Spørgsmaal om at berøve Ægtefællen dens Boslod, hvad enten denne alt er udskiftet eller endnu indestaar i et uskiftet Bo, i hvilket Tilfælde Opgørelsen bør ske efter dettes nuværende Tilstand; derimod kan han fordrø Resten af det uskiftede Bo eller de Beløb, der er udlagt i Arv efter ham, med Fradrag af, hvad Modtagerne har anvendt til Dækning af hans Gæld.

Til § 7.

Som anført i de indledende Bemærkninger, har Forslaget Hensyn til den sær-